

krutbataillon. Der har været Tale om at sende en Rekrutbataillon derved allerede nu. Men dersom jeg i Sønderjylland skulde opretholde det Antal, jeg mener er det mindste, der kan være Tale om, 600 Mand, saa maatte jeg flytte 4 Fodfolksbatailloner, og det er ikke gør ligt. Man kunde endda ikke naa til de 600 Mand. Og skulde der opstaa Uro, skulde der være Tumultuanter, som havde Lyst til at gøre Spilopper, som de har prøvet paa et enkelt Sted, saa synes jeg ikke, det kan nytte at sende Rekrutter derved; man kunde i saa Fald risikere, at Tumultuanterne tog Vaabnene fra dem og bankede dem med dem, og det kunde Forsvarsministeren ikke tage Ansvar for. Derfor er det ønskeligt for Befolkningen, at Soldaterne er uddannede Folk. Jeg har glædet mig ved at se den almindelige Tilfredshed, der har været med de danske Soldater dernede. Ikke blot i Byerne, men ogsaa ude omkring i Landsbyerne, naar de kom derud paa deres Marchture, har de været Genstand for den største Velvillie og Opmærksomhed fra Befolkningens Side. — Jeg anbefaler Lovforslaget til at nyde hurtig Fremme og til Vedtagelse i det høje Ting.

Maegaard: Efter de Udtalelser, der nu er fremsat af den højtærede Forsvarsminister, kan jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger, som jeg vil rette til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup). Det ærede Medlem havde den Opfattelse, at efter de Udtalelser at dømme, der var fremsat af mig og det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), maatte man nærmest faa det Indtryk, at det konservative Folkeparti og Venstre betragtede det, som her bødes, som en besk Pille. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at jeg har den Opfattelse, at vi hellere var fri for disse Foranstaltninger nede i Sønderjylland, men Pillen er den samme, og Beskeden har samme Karakter, som den Gang det ærede Medlems egen Meningsfælle, den tidligere Forsvarsminister P. Munch, forelagde Sagen. Vi ser paa den med samme Beskhed nu som den Gang, for os er Forholdet ikke forandret. Derimod synes det ærede Medlem nu, at det er en besk Pille, medens han den Gang syntes, at den var forholdsvis sød. Den Forskel er der paa det ærede Medlems Syn paa Militærvæsenet, efter som hans Parti har Ansvar for eller ikke. Vi ser derimod paa det med samme Øjne, enten vi har Ansvar for eller ikke. Det ærede Med-

lem udtalte, at der var en Modsætning mellem § 1 og § 2. Jeg ved nu ikke, hvilken Modsætning der her kan ligge, eftersom disse to Paragraffer omhandler yderst forskellige Forhold og slet ikke berører hinanden. Men naar det ærede Medlem taler om, at der er en Modsætning, vil jeg henstille til ham, at vi faar en Forklaring derpaa.

Jørgen Møller: Den højtærede Forsvarsminister synes stadig at ville pille ved de Uroligheder, som han mener, der var i Fjor under Strejken dernede. Jeg ved nu ikke, om Strejke er ensbetydende med Uroligheder. Det kan godt være, at den ærede Forsvarsminister ser saaledes paa det, at naar der strejkes, forestaar der baade det ene og det andet, maaske Plyndring af Butikker og den Slags Ting, men saaledes ser vi nu ikke paa det. Der var ikke i Fjor Tilløb til nogen som helst Uroligheder. Med Hensyn til Militæret dernede kan jeg sige, at de organiserede Arbejdere i Haderslev endog afholdt deres Strejkeforsamling i Kasernen. I Kasernens Eksercitshus forsamlede de strejkende Arbejdere sig hver Eftermiddag, og alt forløb roligt. Kommandanten forstod at tage Sagen paa rette Maade, men Resultatet kunde naturligvis været blevet et helt andet, saafremt der ikke havde været en Kommandant, som var sin Stilling voksen, og som ikke havde givet de nødvendige Instruksioner til Soldaterne.

Endvidere udtalte den højtærede Forsvarsminister sig om Indkvarteringsforholdene i Aabenraa, som han havde taget i Øjesyn og fundet, at man nok kunde være tilfreds med. Jeg antager, at den højtærede Forsvarsminister maa være bekendt med, at man ikke vil kunne beholde disse Lokaler i Fremtiden. Borgmester Fink udtalte paa det omtalte Møde, støttet af forhenværende Minister H. P. Hanssen, at Militæret skulde rømme Køkkenet, og at man ikke havde et andet at tilbyde i Stedet. Borgmesteren appellerede derfor til de sønderjydske Rigsdagsmænd og bad dem tale Byens Sag hos Forsvarsministeren, for at man kunde faa denne Ulempe afhjulpet, saa Indkvarteringsforholdene kunde blive bedre, end de nu er. Hvad hjælper det, at man siger: Forholdene er gode, som vi har dem nu, naar vi ikke kan beholde dem i Fremtiden? Jeg ved ikke, om det i den allerseneste Tid skulde være lykkedes Forsvarsministeren eller de kommunale Myndigheder dernede at faa